

**Доклад за отношенията между Европейския парламент и националните
парламенти съгласно Договора от Лисабон**

2009 – 2014 г.

Годишен доклад за 2013/2014 г.

Публикация на

Дирекция за връзки с националните парламенти,

Директор: Christine Verger

Адрес на електронна поща: christine.verger@ep.europa.eu

Началник на отдела за законодателен диалог: Patrizia Maria Prode

Адрес на електронна поща: patrizia.prode@ep.europa.eu

Началник на отдела за междуинституционално сътрудничество: Francisco Juan Gomez Martos

Адрес на електронна поща: francisco.gomezmartos@ep.europa.eu

Приключване на редакцията: Eschel Alpermann

Адрес на електронна поща: eschel.alpermann@ep.europa.eu

ГОДИШЕН ДОКЛАД ЗА 2013/2014 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор

1. Въведение

2. Ключови събития и тенденции в междупарламентарното сътрудничество

2.1. Междупарламентарната конференция по въпросите на икономическото управление на ЕС

2.2. „Жълтият картон“ за предложението за създаване на Европейска прокуратура

2.3. Задълбочаване на междупарламентарното сътрудничество в рамките на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) и общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО)

2.4. Парламентите в ЕС в контекста на глобалното управление

3. Институционално парламентарно сътрудничество

3.1. Конференция на комисиите по европейски въпроси (КОСАК)

3.2. Конференцията на председателите на парламентите на държавите от ЕС (КППЕС)

3.3. Отношения с Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ)

4. Междупарламентарни заседания

4.1. Междупарламентарни заседания на комисии — по-целенасочен обмен между експертите

4.2. Двустранни посещения – гъвкава и ефикасна формула

4.3. Видеоконференции : Пътят напред

5. „Механизъм за ранно предупреждение“ – Протокол №2 към Договора от Лисабон

6. Инструменти за обмен на информация и изграждане на контакти

6.1. Междупарламентарен обмен на информация за ЕС - IPЕХ

6.2. Европейски център за парламентарни проучвания и документация – ЕЦППД

7. Тенденции в междупарламентарните отношения 2009—2014 г.

Приложения

Предговор

Настоящият парламентарен мандат изтича и във връзка с това бихме желали да Ви представим в рамките на настоящия последен годишен доклад развитието на междупарламентарното сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти по време на настоящия мандат. След повече от две години на успешно сътрудничество помежду ни настоящият доклад ще бъде последният доклад, за чието изготвяне ще отговаряме ние като заместник-председатели, отговарящи за връзките с националните парламенти през настоящия мандат. Това е също така последният доклад на заместник-председателя Мартинес, който ще се пенсионира след кариера, която включва 22 години в национален парламент, 15 години в Европейския парламент и няколко години като изпълняващ междупарламентарни функции, например заместник-председател на Асамблеята на Западноевропейския съюз (ЗЕС) и заместник-председател и председател на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа. С други думи, това е подходящият момент да се направи преглед на постиженията от влизането в сила на Договора от Лисабон до края на настоящия мандат и да предаде щафетата на новоизбрания Европейски парламент.

Междупарламентарното сътрудничество измина дълъг път след Конвента за бъдещето на Европа и получи истински тласък през последните години. Това е видно не на последно място от рекордния брой междупарламентарни заседания на комисиите, организирани в помещенията на ЕП, които като цяло привлякоха над 1 500 членове на националните парламенти през последните четири години, и от възобновяването през последните години на съвместните заседания на комисиите, организирани от ЕП заедно с председателството на парламента. Доказателство за този тласък е и увеличаването на броя на исканията за сравнителна информация, обработени от Европейския център за парламентарни проучвания и документация, приемането в по-голяма степен на IPeX като подходящата платформа за междупарламентарен обмен по въпроси, свързани с Европейския съюз, от страна на националните парламенти, както и решителността, с която на Конференцията на председателите на парламенти в Европейския съюз (EUSC) бяха утвърдени два нови формата за специализирани междупарламентарни конференции.

През последните две години Конференцията на председателите на парламенти (EUSC) придоби все по-голямо значение поради ролята, възложена на междупарламентарното сътрудничество в член 9 от Протокола (№ 1) относно ролята на националните парламенти, и по инициативата в определянето на бъдещето на междупарламентарните отношения. EUSC постигна споразумения относно създаването на два нови формата за междупарламентарен контрол в областта на ОВППС/ОПСО след разпускането на Парламентарната асамблея на ЗЕС, както и относно икономическото управление, съответно през 2012 г. и 2013 г., като противовес на тенденцията за вземане на решения на междуправителствено равнище от държавите членки. Първото издание на тези нови междупарламентарни конференции (IPCS) изведе на преден план перспективата за по-висока степен на парламентарен контрол и демократизация. За разлика от Конференцията на комисиите по европейски въпроси (КОСАК) или Сателитния център на Европейския съюз (EUSC), тези нови междупарламентарни форуми „от второ поколение“ обединяват специалисти в техните области на компетентност. Като поставят пред форумите и на публично обсъждане въпроси, които досега са били решавани за една нощ при закрити врати на европейско равнище, този вид форуми имат необходимия потенциал, за да допринасят за

развитието на европейската обществена сфера за политически дебати. Независимо от компетентността на ЕП остава да се види дали с тези ИПС може да се оформи тенденция към подобряване на демократичния и на парламентарния контрол по отношение на политиките на ЕС.

В този нов контекст КОСАК, която отбеляза своята 50-а годишнина на заседанието във Вилнюс през 2013 г., е изправена пред някои съществени предизвикателства. Това отчасти се дължи на нейния състав — главно общи специалисти от комисиите по европейски въпроси, и отчасти на нейния институционализиран характер и строг процедурен правилник. Вместо да предлага достатъчно пространство за междупарламентарен обмен и дебати, каквото е предназначението на КОСАК според устава, тя се превърна по-скоро във форум, в рамките на който националните и европейските ръководители да представят своите становища на парламентаристите. Министър-председателите и министрите, членовете на Европейската комисия и други представители на изпълнителната власт в момента са почти две трети от ораторите. Парламентаристите, поставящи началото на дебата, от друга страна, представляват едва 16 процента от основните оратори и следователно са по-скоро изключение. Все пак в последно време делегацията на ЕП успя да убеди председателската тройка на КОСАК да покани някои членове на ЕП, специалисти в съответните си области на компетентност, да представят становищата си на дебатите. Това доведе до оживени междупарламентарни дебати и показа на практика какво би било възможно, ако е налице достатъчно воля за това.

Въвеждането на разпоредбите на Протокол № 2 към Договора от Лисабон относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност допринесе за повишаването на информираността на националните парламенти за проектите на законодателни актове на ЕС на ранен етап, въпреки че парламентите/камарите извършиха промени в своите вътрешни правила с цел да се възползват от този „механизъм за ранно предупреждение“ по различни начини и с променлив успех. Малкият брой на „жълтите картони“ (само два) – случаи, в които националните парламенти задействаха процедурата на задължително преразглеждане, предвидена в Протокол № 2, показва, че националните парламенти не са блокирали проектите на законодателни актове на ЕС. Дори напротив, големият брой предложения на националните парламенти във връзка със съдържанието на проектите на законодателни актове, на фона на сравнително малкия брой мотивирани становища, в които се изразяват опасения относно субсидиарността (в съотношение 4,5 към 1) показва нарастващ интерес към активно участие в политическите разисквания на равнище ЕС.

Докато на заседанията на междупарламентарните комисии (ICMS) през последните години да бяха разглеждани досиета на ранен етап от законодателния процес (особено досиета, свързана с приемането на многогодишната финансова рамка, например големи реформи на политики на ЕС като регионалната политика, политиките в областта на селското стопанство и рибарството и многогодишни разходни програми), използването на междупарламентарни заседания на комисии за диалог с националните парламенти, предхождащ законодателния процес, отбелязва спад през 2013 г., като една от причините е намаляването на съответните предложения от страна на Комисията. Европейският парламент обаче не участва активно в политически диалог между националните парламенти и Комисията (така наречената „инициатива Барозу“), предхождащ законодателния процес, и не го наблюдава систематично. Като цяло броят на срещите на експерти се е увеличил след влизането в сила на Договора от Лисабон,

като са проведени общо 58 междупарламентарни заседания на комисии в периода 2010 – 2014 г., както и шест съвместни парламентарни заседания (JPM) и пет съвместни заседания на комисии (JCM). През годините междупарламентарните заседания на комисии се превърнаха в стандартен формат на заседанията в пълен състав с националните парламенти, но това не изключва възможността други формати, като покани само към председателите на комисии или постоянни покани за националните парламенти. Друго средство, което ще бъдат проучено по-задълбочено, след като техническите предпоставки вече са налице в ЕП и в някои национални парламенти, е използването на видеоконференции, което ще позволи повече заседания за установяване на специфичните нужди от обмен между експерти, например между докладчиците.

В допълнение към отчитането на факти и цифри ние също така представяме в настоящия доклад няколко тенденции в междупарламентарните отношения, които се откриха през последните години, а именно засилено официално включване на парламентите на отделните държави в институционалната структура на ЕС, развитието на по-силно институционализирани форми на секторно сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти и необходимостта да се обмисли ролята и естеството на КОСАК като форум за междупарламентарен обмен; тенденция към по-малки заседания, в рамките на които се разглеждат широкообхватни политически въпроси, но с ограничено пряко отражение върху текущата парламентарна дейност, което се отразява в тенденцията към повече специализирани срещи по конкретни политики или законодателни проекти; и, на последно място, създаването на гъвкави и специално пригодени модели за провеждане на заседания, които на техническо равнище се поддържат чрез използването на видеоконферентна връзка.

В следващия мандат ЕП ще се сблъска отново с предизвикателства в областта на междупарламентарното сътрудничество, произтичащи от все по-ограничаващите икономически условия, нарастващата международна конкуренция, геостратегическата и политическата нестабилност, както и очевидната апатия сред гражданите и разочарованието във връзка с настоящия процес на европейска интеграция. По-специално по отношение на посочения на последно място въпрос парламентарното сътрудничество може да допринесе за съживяването на европейския проект. Демокрацията не може да бъде налагана отгоре, тя може да процъфтява единствено когато гражданите участват в процеса и когато всички институции — на всички равнища — упражняват правата и отговорностите си по ефективен и последователен начин. В тази връзка по подразбиране важи принципът, че парламентарният контрол и отчетност трябва да се упражнява на равнището, на което се вземат решенията. Напрежението и разногласията винаги ще бъдат неизбежни; най-важното обаче е да е налице воля за конструктивно сътрудничество, за да се преодолеят тези пречки и да се направляват политиките на Европейския съюз и на държавите членки в посока спазване на основополагащите принципи на Съюза и на неговите основни цели, както е посочено в членове 2 и 3 от ДЕС.

Мигел Анхел Мартинес
заместник-председател

Отмар Карас
заместник-председател

1. Въведение

За трети път след влизането в сила на Договора от Лисабон Ви представяме годишен доклад за развитието на междупарламентарните отношения между Европейския парламент и националните парламенти. За разлика от предходните доклади, годишния доклад за 2013/2014 г. не само се съсредоточава върху събитията през отчетния период. Вместо това той също така очертава дългосрочните тенденции и перспективи в областта на междупарламентарното сътрудничество. Тъй като приближава краят на настоящия законодателен мандат и изминаха четири години от началото на прилагането на новите разпоредби на Договора от Лисабон относно междупарламентарното сътрудничество и ролята на националните парламенти, време е да се анализира напредъкът, постигнат при прилагането на новия Договор. В този смисъл към доклада за тази година бе добавена една последна глава за тенденциите в междупарламентарни отношения в периода 2009 – 2014 г.

2. Ключови събития и тенденции в междупарламентарното сътрудничество

2.1 Междупарламентарната конференция по въпросите на икономическото управление на ЕС

Последните промени в европейското икономическо управление, включително приемането на междуправителствения Договор за стабилност, координация и управление (TSCG/„фискален пакт“) и на няколко законодателни мерки — т.нар. „пакет от шест акта“ и „пакет от два акта“ — в отговор на икономическата и финансова криза, доведоха до значителни промени в европейското управление. В същото време тези събития пораждат редица опасения, по-специално относно демократичната легитимност и отчетността. Макар тези основни принципи да трябва да бъде гарантирани на равнището, на което се вземат и изпълняват решенията, Европейският парламент отдавна поддържа становището, че междупарламентарното сътрудничество има изключително важна допълваща роля в това отношение.¹ По инициатива на комисииите на ЕП, изпълняващи функции в областта на икономическото управление, а именно комисията по икономически и парични въпроси (ECON), комисията по бюджети (BUDG) и комисията по заетост и социални въпроси (EMPL), и с подкрепата на Конференцията на председателите на парламентите на държавите от ЕС за провеждането на подобно заседание ЕП бе домакин на междупарламентарна конференция, посветена на европейския семестър за координация на икономическите политики, през февруари 2012 г.

Година по-късно, през януари 2013 г., концепцията на заседанието бе доразвита и то получи ново наименование – *Европейска парламентарна седмица, посветена на европейския семестър*. Трите заседания на междупарламентарните комисии, организирани в рамките на тази седмица, бяха най-успешните по отношение на броя на участниците – общо 100 членове на парламенти от 33 парламентарни камари (от 26 държави членки) и около 70 участващи членове на ЕП. Дискусиите се съсредоточиха върху Европейския семестър, демокрацията и принципа на субсидиарност, влиянието на Европейския семестър върху мерките за бюджетни ограничения и перспективите за растеж, борбата срещу безработицата сред младите хора, социалното въздействие на

¹ Вж. резолюция на Европейския парламент от 1 декември 2011 г. относно европейския семестър за координация на икономическите политики, букви Д, Е и Й.

програмите за икономическо приспособяване в държавите членки, които изпитват финансови затруднения, както и ролята на бюджета на ЕС в подкрепа на постигането на целите на държавите членки в рамките на Европейския семестър .

В писмо, изпратено до председателите на всички национални парламенти след събитието, председателят на ЕП г-н Шулц подчерта, че дебатите „позволиха на участниците да обсъдят в много конструктивна атмосфера и в духа на истинско сътрудничество различните приоритети и политики в рамките на семестъра и да се поучат взаимно от опита си в подобряването и прилагането им“, което „засилва демократичното измерение на Европейския семестър както на национално равнище, така и на равнище ЕС.“

Същевременно разпоредбите на Фискалния пакт предвиждат организирането на междупарламентарна конференция, в рамките на която „... да се обсъдят бюджетната политика и други въпроси, които попадат в обхвата на Договора“.² По време на конференцията на председателите на парламенти в Никозия през април 2013 г. бе постигнато споразумение за прилагане на разпоредбите на член 13 от Договора за стабилност, координация и управление. По този начин се създават нови възможности за парламентарен контрол чрез по-засилено междупарламентарно сътрудничество в рамките на икономическото управление. Всяка година през пролетта парламентът на държавата членка, поела председателството на Съвета, следва да организира конференция в помещенията си. Втората следва да се организира съвместно от ЕП и парламента на държавата членка, поела председателството на Съвета, в началото на всяка година в помещенията на ЕП в Брюксел.

В съответствие с това споразумение първата конференция по член 13 бе организирана във Вилнюс на 16 – 17 октомври 2013 г. Парламентаристите обсъдиха широк кръг от въпроси, свързани с икономическото управление на ЕС, например: рамката за икономическо управление в периода след кризата; банковия съюз и финансовата интеграция в ЕС; както и бюджетната консолидация и структурните реформи в Европа.

Втората конференция по въпросите на икономическото управление бе организирана от ЕП и парламента на Гърция на 20 – 22 януари 2014 г. в помещенията на Европейския парламент в Брюксел. Конференцията привлече рекорден брой участници. Около 150 членове на националните парламенти, 60 членове на Европейския парламент и още 100 длъжностни лица от националните парламенти участваха в тридневното събитие, което предостави възможност за провеждане на дискусии по въпроси, вариращи от засилен фискален надзор в ИПС до демократичната легитимност на програмите за икономическо приспособяване. Както и в предишните години, в рамките на конференцията бяха комбинирани няколко пленарни сесии с успоредни заседания на комисията по икономически и парични въпроси, комисията по бюджети и комисията по заетост и социални въпроси. Следва да се отбележи, че в официалния календар на ЕП за 2014 г. бе въведена новост – в него вече се посочва конкретна седмица, която е отбелязана като „европейска парламентарна седмица“, по време на която се провежда събитието. Следващата конференция по член 13 от Договора за стабилност, координация и управление е предвидено да се проведе в Рим през есента на 2014 г.

² Член 13 отДФЕС.

2.2 „Жълтият картон“ за предложението за създаване на Европейска прокуратура

Договорът от Лисабон често е наричан „Договор на парламентите“, не на последно място защото в неговия протокол № 2 се предвижда правото на националните парламенти да контролират съответствието на проектите на законодателни актове на ЕС с принципа на субсидиарност. През 2012 г. за първи път след влизането в сила на Договора от Лисабон предложението на Комисията предизвика задействие на т.нар. процедура на „жълт картон“, т.е. задължително преразглеждане от издаващата институция. През септември 2012 г. Комисията реши да оттегли предложението си, известно още като „Монти II“, макар и не въз основа на несъответствие с принципа на субсидиарност, а поради заключението, че е малко вероятно то да „събере необходимата политическа подкрепа в рамките на ЕП и на Съвета, която да позволи приемането му“.

През 2013 г. задължителна процедура за преразглеждане („жълт картон“) бе задействана за втори път. Тринадесет мотивирани становища бяха получени от националните парламенти/камари по отношение на предложението за регламент на Съвета относно създаването на Европейска прокуратура (EPPO).³

В мотивираните становища бяха повдигнати редица възражения срещу предложението, включително неспазване от страна на Комисията на основни процесуални изисквания, т.е. включване на подробно изложение в обяснителния меморандум на Комисията; липса на достатъчна обосновка за добавената стойност на създаването на Европейска прокуратура спрямо резултатите на съдебните системи на държавите членки; схващането, че „наднационалният модел“ на Европейската прокуратура ще ограничи непропорционално настоящия суверенитет на държавите членки в областта на наказателното право, и предпочитанията за укрепване на съществуващите форми на сътрудничество, например Службата за борба с измамите (OLAF), или за въвеждане на мерки за превенция при използване на средства на ЕС.

В рамките на един месец Комисията представи анализ на мотивираните становища.⁴ Във всеки от случаите тя стига до заключението, че нейното предложение е в съответствие с принципа на субсидиарност. Ето защо Комисията стигна до общото заключение, че оттегляне или изменение на предложението не е необходимо и че предложението ще бъде запазено. Комисията добави обаче, че тя ще вземе предвид мотивираните становища по време на законодателния процес. Неотдавна Европейският парламент прие своята позиция на първо четене въз основа на доклад на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи.⁵

³ COM(2013) 534 окончателен. Мотивираните становища възлизаха на 18 от общо 56 гласа, като по този начин бе надвишен прагът, който се изисква за проекти на законодателни актове, попадащи в обхвата на пространството на свобода, сигурност и правосъдие (въз основа на член 76 от ДФЕС).

⁴ COM(2013) 851, съобщение от 27 ноември 2013 г..

⁵ Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 25 февруари 2014 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2014 на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране към член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на редица правни актове в областта на правосъдието, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол; P7_TC1-COD(2013)0220.

2.3 Задълбочаване на междупарламентарното сътрудничество в рамките на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) и общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО)

Вследствие на заключенията от конференцията на председателите на парламенти от ЕС във Варшава през 2012 г. първата междупарламентарна конференция по въпросите на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) и общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) се състоя в Пафос (Кипър). Тогава бе взето решение относно работните методи за бъдещите заседания, например за размера на делегациите, приобщаването на ЕП към организирането на заседанията, както и честотата на тяхното провеждане.

През 2013 г. се състояха втората и третата конференция по въпросите на ОВППС/ОПСО: в Дъблин на 24 – 25 март, организирана от ирландския *Houses of the Oireachtas*, която бе съсредоточена върху предотвратяването на конфликти, използването на всеобхватен подход в Африканския рог и мирния процес в Близкия изток, както и на 4 – 6 септември във Вилнюс, организирана от литовския *Seimas*, която бе съсредоточена върху Източното партньорство, заседанието на Европейския съвет през декември 2013 г. по въпросите на отбраната и Сирия.

При подготовката за двете конференции Европейският парламент заложи на тясно сътрудничество с парламента на председателството за организирането на конференцията (програма и поканени оратори), участва в изготвянето на заключенията, както и в работата по преразглеждане на настоящия правилник за дейността.

В съответствие с решенията на Конференцията на председателите на парламенти от ЕС и заключенията от първата от междупарламентарна конференция понастоящем специално създаден комитет за преразглеждане извършва първоначален преглед на практическите договорености за тези конференции с оглед представяне на предложения за разглеждане на Конференцията на председателите на парламенти, която ще се проведе в Рим през пролетта на 2015 г. Основната цел на тези препоръки е да се работи за подобряване на Конференцията въз основа на нейния настоящ правилник за дейността, като например осигуряване на по-целенасочени разисквания, разработване на успоредни семинари и изготвяне на по-кратки оперативни заключения. Все още се обсъждат предложения, които са насочени към превръщане на Конференцията в пълноправна парламентарна асамблея. В съответствие със заключенията на Конференцията на председателите на парламенти от ЕС, проведена в Стокхолм през 2010 г., Европейският парламент не подкрепя такива промени.

2.4 Парламентите в ЕС в контекста на глобалното управление

През последните десетилетия правителствата създадоха голям брой международни организации и неофициални групи. В много от тези органи правителствата или техните представители вземат решения или приемат насоки на политиката, които засягат живота на хората по целия свят. Глобалното управление, не трябва да се оставя единствено на правителствата и дипломатите, а трябва да включва гражданите и избраните от тях представители. Парламентаристите трябва да играят определена роля в този процес. Въпреки че през последните години беше постигнат напредък и много от тези организации имат някакъв вид парламентарно измерение, настоящата ситуация продължава да бъде подчертано незадоволителна.

Ето защо заместник-председателите на Европейския парламент, отговарящи за връзките с националните парламенти, Мигел Анхел Мартинес и Отмар Карас, организираха Парламентарен форум под надслов „Парламенти от ЕС в световното управление“. Мероприятието беше проведено на 18 февруари 2014 г. в сградите на Европейския парламент в Брюксел. То събра 28 членове на национални парламенти от 16 парламентарни камари в 14 държави, 8 членове на Европейския парламент, представители на институциите на ЕС, международни организации и неправителствени организации.

В обстановка на оживен дебат участниците в конференцията обсъдиха ролята на парламентите и демокрацията в ерата на „глобалната вътрешна политика“, дейностите на европейските парламенти в многонационални организации и международни форуми и представиха глобални инициативи и мрежи, които обединяват парламентаристи, които работят по същите тези теми⁶.

3. Институционално парламентарно сътрудничество

3.1 Конференция на комисиите по европейски въпроси (КОСАК)

През 2013 г. КОСАК, Конференцията на комисиите по европейски въпроси, създадена през ноември 1989 г. в Париж, отбеляза своята 50-та пленарна сесия във Вилнюс. Тя е уникална поради факта, че е единственият междупарламентарен форум, залегнал в Договора от Лисабон (Протокол № 1). Националният парламент на държавата членка, осъществяваща ротационното председателство на Съвета, играе водеща роля при определяне на посоката и дейността на КОСАК. Той се подпомага от председателската тройка, чийто постоянен член е Европейският парламент, и може да разчитат на организационна подкрепа на малък секретариат, организиран от ЕП и ръководен от длъжностно лице, което е командировано от национален парламент („постоянен член“).

Тенденцията към по-консенсусен подход, установена от полското председателство на КОСАК през 2011 г., се затвърди през 2013 г. По време на ирландското и литовското председателство Европейският парламент допринесе значително за работата на КОСАК. На две пленарни заседания в Дъблин и Вилнюс няколко членове на Европейския парламент изиграха активна роля. Ирландският парламент (Oireachtas) и литовският парламент (Seimas) поканиха четирима членове на Европейския парламент да изнесат речи пред 49-то и 50-то пленарни заседания на КОСАК като основни оратори и един член на Европейския парламент като първи откликващ (first responder). Техните речи и отговори на въпроси от аудиторията допринесоха за създаване на истински европейски и междупарламентарен дебат по въпроси като политиката за развитие, изборите за Европейски парламент през 2014 г., демократичната легитимност в Европейския съюз, изпълнението на стратегията „Европа 2020“ и политиката на разширяване и съседство. Освен това съставът на делегациите на ЕП в Дъблин и Вилнюс включваше членове от няколко комисии на ЕП, като по този начин се улесни участието на членове на ЕП, специализирани по темите от дневния ред.

⁶ Всички документи от срещата и по-подробна специфична информация са на разположение на интернет страницата на конференцията <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>.

Също така може да се отбележи със задоволство, че други парламенти участваха всеотдайно в дискусиите и допринесоха за оживеността на разискванията в рамките на КОСАК. Междупарламентарното естество на разискванията на заседанията на КОСАК беше ясно стимулирано от основните оратори от националните парламенти и от ЕП. Освен това отпразнена към бившия председател на Европейския парламент, Пат Кокс, за участие във Вилнюс, където той предостави недвусмислено свидетелство за парламентарната дипломация на Европейския парламент и онагледи своите думи чрез мисията си в Украйна, добави още един аспект към междупарламентарния обмен.

И двата парламента, свързани с председателството, направиха успешни опити за иновации и обновяване на формата на заседанията на КОСАК чрез, наред с другото, въвеждане на тематична дискусия, предоставяне на форум за млади граждани, представляващи малцинствените групи, и планиране (с добра посещаемост и оживеност) на неформални обедни сесии относно парламентарни практики при селективния контрол от страна на ЕС и съответно относно ролята на националните парламенти в процеса на изготвяне и осъществяване на контрола върху процеса на вземане на решения на ЕС. В допълнение към редовното заседание на КОСАК, литовското председателство организира поредица от свързани съпътстващи прояви, като например „Балтийски Парламентарен форум“ и първия по рода си „Форум на жените в рамките на КОСАК“, като тази инициатива може да бъде доразвивана в бъдеще.

Пленарните заседания на КОСАК традиционно се предхождат от заседания на основните политически групи, които са под председателството или под съвместното председателство на съпредседателите на делегацията на ЕП. Литовското председателство за първи път поиска делегатите на КОСАК от националните парламенти да се регистрират за заседанието, като включително посочват политическата си принадлежност, което улесни организацията на груповите заседания и повиши значително присъствието. Протоколът от 50-то заседание на КОСАК е първият по рода си, в който се посочва политическата принадлежност на ораторите, като по този начин се допринася за придаването на политически характер на КОСАК.

По време на заседанията на КОСАК и в изготвяните два пъти годишно доклади през 2013 г. стана ясно, че редица национални парламенти са изключително неудовлетворени поради своето недостатъчно участие в европейските въпроси, включително техните правомощията за контрол на своите национални правителства. Тези парламенти оказват натиск за по-голямо участие в европейския процес на вземане на решения, по-специално в законодателния процес, със или без промени в Договорите. Поради това делегацията на ЕП, която представлява институцията на ЕС, трябваше да настоява многократно, че договорите на ЕС трябва да бъдат спазвани. Тя трябваше също така да напомня на националните парламенти, що се отнася до приемането на становищата и заключенията, че Европейският парламент е също така член на КОСАК и че като следствие от това приетите текстове трябва да зачита ролята и прерогативите на ЕП като институция на Съюза. Когато този подход се оказа неуспешен, делегацията на ЕП трябваше да се разграничи от взетите решения, като подчерта, че тя отхвърля „каквото и да е тълкуване на предложения, съдържащи се в становищата [...], което би нарушило буквата или духа на Договорите [...] и на съществуващия баланс между националните и европейските парламентарни институции“.

3.2 Конференцията на председателите на парламентите на държавите от ЕС (КППЕС)

КППЕС е управителният орган на междупарламентарното сътрудничество и заседава всяка година, през пролетта, в държавата, която е осигурявала председателството на Съвета на ЕС през второто полугодие на предходната година. КППЕС се предхожда от подготвително заседание на генералните секретари от участващите държави⁷.

По време на Конференцията на председателите на парламенти от ЕС, проведена в Никозия от 21 до 23 април 2013 г., с активното участие на председателя Мартин Шулц, беше постигнато споразумение относно условията за прилагане на член 13 от ДСКУ (→ 2.1).

При обсъждането на ролята на националните парламенти и на Европейския парламент за укрепването на демокрацията и правата на човека в трети държави председателите подчертаха, че партньорството и помощта, оказвани от средите на колегите, могат да помагат за установяването на добре функциониращи парламенти, които следва да се характеризират с взаимно и уважение, равноправно и ефективно представителство, прозрачност, отчетност и ефективност на национално и международно равнище. Председателите насърчиха националните парламенти и Европейския парламент да продължават дейността си в тази област, включително техническа помощ, обмена и програмите за побратимяване (т.нар. туининг програми).

Председателите също така разискваха начините за приближаване на гражданите към Европейския съюз и стигнаха до заключението, че парламентите следва да действат като фактори, улесняващи дебатите по въпросите на ЕС (както на национално равнище, така и на междупарламентарно равнище), както и че междупарламентарното сътрудничество следва да включва обмен на информация за предоставяне на допълнителен стимул за повишаване на осведомеността сред гражданите относно техните права и относно теми, свързани с ЕС като цяло. По-специално те подчертаха необходимостта гражданите да бъдат насърчавани да упражняват своите изборителни права и изтъкне необходимостта да се гарантира, че значението на решенията, взети на равнище ЕС, както и въздействието върху живота им, е пределно ясно за гражданите с цел насърчаване на участието на гражданите в изборите за Европейски парламент.

Що се отнася до въпроса какво биха могли да правят парламентите, за да се засили социалното сближаване в контекста на режима на строги икономии (austerity), председателите подчертаха, че парламентите на Европейския съюз трябва да гарантират, че изпълнението на Европейския семестър се извършва по демократичен и прозрачен начин, като се зачита принципът на демократична отчетност. Освен това, че парламентите следва да бъдат тясно включвани в създаването и прилагането на рамка за по-решителни икономически и социални реформи на национално равнище.

Председателите също така приветстваха растящите усилия и средства за насърчаване на IPЕХ (→ 6.1) като основен инструмент за техническа подкрепа за обмен на информация между парламентите на държавите — членки на ЕС, и европейските

⁷ Всички документи относно отделните КППЕС и подготвителните заседания на генералните секретари могат да се намерят на уебсайта на IPЕХ www.ipex.eu

институции относно свързани с ЕС въпроси. Те подкрепиха предложението IPЕХ да поема грижа за документи за други междупарламентарни конференции (→ 2.1 и 2.3) наред със съществуващата интернет страница на Конференцията на председателите.

3.3 Отношения с Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ)

Споразумението между Европейския парламент и Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, подписано през 2007 г., задължава двете институции да се стремят към по-добро сътрудничество и координация на дейностите. Двете институции промениха своите съответни правилници за дейността, като поставиха особен акцент върху ефективните работни отношения между компетентните комисии на двете страни. Също така Председателският съвет поддържа редовен обмен с Председателския комитет на ПАСЕ, за да се наблюдава състоянието на отношенията и областите, в които са настъпили подобрения или в които следва да бъдат извършени подобрения. Т.нар. Съвместен неформален орган, съставен от представители на комисии на ЕП и на ПАСЕ, постигна споразумение относно процедурата за участие на Европейския парламент при номинирането на съдиите в Европейския съд по правата на човека.

Въпреки това беше посочено по различни поводи, че духът на споразуменията и декларациите се превръща твърде рядко в конкретни действия. По-специално, мониторингът на основните права крие риск от създаване на паралелни структури и паралелни стандарти в двете асамблеи. В крайна сметка присъединяването на Европейския съюз към Европейската конвенция за правата на човека открива голяма възможност за преодоляване на риска от затъване в още по-дълбока и контрапродуктивна конкуренция.

Разногласията в рамките на Съвета на министрите на ЕС забави допълнително на присъединяването на Европейския съюз към Европейската конвенция за правата на човека. Надяваме се, че това ще бъде постигнато през 2014 г. Ако това се осъществи, то ще даде възможност за по-тясно сътрудничество между Европейския парламент и Съвета на Европа както на политическо, така и на административно равнище. По време на срещата на Председателския съвет с Председателския комитет на политическите групи на Парламентарната асамблея на 9 януари 2014 г. беше подчертана необходимостта от повече взаимно допълване и по-добро взаимодействие между двете институции по въпроси от общ интерес. В речта си на зимните сесия за 2014 г. на Парламентарната асамблея председателя на ЕП Шулц се изказа в подкрепа на едно по-задълбочено и устойчиво сътрудничество, по-специално в областта на наблюдението на избори.

4. Междупарламентарни заседания

4.1 Междупарламентарни заседания — по-целенасочен обмен между експертите

През последните години беше разработен набор от три основни формата на междупарламентарни заседания, така че да предоставят форуми за обмен на информация и мнения по избрани теми. Междупарламентарните заседания на комисии са срещи, които се организират по инициатива на една или повече комисии на ЕП с подкрепата на Дирекцията за връзки с националните парламенти. Те обединяват членове на специализираните комисии на ЕП и съответните комисии на националните парламенти. Тези заседания не следва да се бъркат със съвместните заседания на комисии или съвместните парламентарни заседания, които се организират съвместно от Европейския парламент и парламента на държавата,

поела председателството на Съвета на ЕС. Съвместните парламентарни заседания са заседания по широки политически въпроси, докато съвместните заседания на комисиите са заседания между секторните комисиите на ЕП и комисиите на националните парламенти и обхващат в основни линии областите на политики, в които ЕС има законодателни правомощия в рамките на обикновената законодателна процедура.

През 2013 г. бяха организирани 17 междупарламентарните заседания на комисиите и семинари. Това бележи най-големия брой на междупарламентарни заседания на комисиите, регистрирани някога, с участието на 14 постоянни и специални комисиите на ЕП. Общо в тези заседания участваха 374 членове на националните парламенти (плюс 9 от държави извън ЕС) и 396 членове на ЕП. Сред обсъжданите разнообразни теми бяха свободното движение на гражданите, Европейският семестър за координация на икономическите политики (за който обединиха сили трите най-пряко засегнати комисиите на ЕП), общото европейско право за продажбите, бъдещето на европейската отбрана. В допълнение към това, комисиите по промишленост, изследвания и енергетика организира заедно със съответната комисиия на литовския парламент съвместно заседание на комисиията относно вътрешния енергиен пазар на ЕС за 21-ви век, един от най-важните приоритети на литовското председателство. На тази среща присъстваха 32 членове на националните парламенти (плюс четирима от държави извън ЕС).

В допълнение към ЕПС (→ 2.1) най-успешното междупарламентарно заседание по отношение на участието беше междупарламентарното заседание на комисиите по правни въпроси и по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на тема „Създаване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие: Актуално състояние на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси“, на което присъстваха 35 членове от 21-те национални парламенти (26 камари), включително Хърватия и Норвегия. Успехът обаче не може да бъде измерван единствено с броя на участниците, тъй като някои от срещите, организирани през 2013 г., както и в предходните години, умишлено приеха формата на срещи с участието единствено на председателите с оглед да се даде възможност за по-целенасочени дискусии.

В сравнение с 2012 г. тематичният акцент на междупарламентарните заседания на комисиите през 2013 г. се измести от теми, свързани със законодателната програма на комисиите на Парламента, към по-широки въпроси, в които се обсъждат, наред с другото, въпроси като „Дали гражданите разполагат с действителна свобода на движение?“, „Съгласуваност на политиките за развитие: Как Европейският парламент и националните парламенти могат да работят заедно“, „Отговорът на жените на кризата“ и „Бъдещето на европейската отбрана“. Въпреки това заседанията по конкретни законодателни предложения бяха продължени (напр. относно баланса между половете в управителните съвети на дружествата, общото европейско право за продажбите и Европол).

През 2013 г. станахме свидетели на разработването на нови характеристики в междупарламентарните заседания на комисиите, като например заседанията относно еднакво и ефективно прилагане на правото на ЕС (в областта на околната среда), относно изпълнението на стратегическата рамка и плана за действие на ЕС (относно правата на човека и демокрацията) и относно парламентарния контрол на разходите. Още една по-скорошна характеристика беше продължена през 2013 г. (и 2014 г.) с

публичното междупарламентарно разискване относно икономическото управление като допълнение към междуправителствената процедура за вземане на решения при закрити врата. Ако искаме тази тенденция да продължава, би било възможно развитието в бъдеще на нова форма на междупарламентарна арена — форум за парламентарен контрол, за проверка на действителното прилагане на законодателството на ЕС на място и форум за открито обсъждане на теми на равнище на ЕС, когато правителствата вземат решения в много кратък срок, буквално от днес за утре. Накратко: основание за по-голяма демократична отчетност и контрол.

4.2 Двустранни посещения – гъвкава и ефикасна формула

Двустранните посещения дават възможност за един по-неформален и целенасочен диалог по инициатива на посещаващия парламент/камара. Европейският парламент предлага логистична подкрепа чрез предоставяне на заседателни зали и устен превод, както и за покриване на разходите за работни обеда в неговите помещения.

Както и през предходните години, двустранните посещения бяха доста често явление през 2013 г., като Парламентът на Обединеното кралство (двете камари) беше най-активен. Може да се твърди, че потенциалът на двустранните посещения не е бил използван в пълна степен, тъй като едва 19 парламентарни камари (включително Северния съвет) са се възползвали от този важен вид междупарламентарно сътрудничество. Това е още по-изненадващо поради факта, че в този вид заседания, националните парламенти имат възможността сами да определят дневния ред и да провеждат разисквания с ключови участници в Европейския парламент по въпроси, които представляват интерес за тях. През 2013 г. станахме свидетели на нараснал брой от 13 двустранни посещения на ниво длъжностни лица — възможност, използвана от седем камари за целите на вътрешно професионално обучение. Пълен преглед на 43-те двустранни посещения през 2013 г., в които участваха 124 членове на парламенти и 167 служители от националните парламенти, е предоставен в приложение III.

4.3 Видеоконференции : Пътят напред

Видеоконференциите предлагат множество възможности за междупарламентарно сътрудничество. През последните няколко години службите на ЕП разработиха техническо решение, което дава възможност за видеоконференции с отлично качество на образа и звука и устен превод на няколко езика.

От 2013 г. насам тази технология се предлага като постоянна услуга в Европейския парламент, като официалното ѝ стартиране бе съпроводено от дейности за популяризиране. През септември 2013 г. служителите от националните парламенти, занимаващи се с европейски въпроси, можаха да станат свидетели на капацитета на новите технологии в рамките на многоезична видеоконференция на живо между ЕП в Брюксел, литовския парламент във Вилнюс и португалския парламент в Лисабон. Европейският парламент предложи също така на националните парламенти възможността да се включват в някои от неговите редовни междупарламентарни заседания чрез видеоконференция и ще се стреми да го прави и в бъдеще, когато това е възможно.

По практически съображения новата система все още е предмет на определени ограничения, например по отношение на броя на заседателните зали в ЕП, оборудвани с тази технология, броя на каналите за устен превод, предоставяни на участващите

обекти или максималния брой такива видеоконференции с устен превод, които могат да се провеждат в ЕП на седмица. В допълнение е важно да се отбележи, че видеоконференция с национален парламент може да се осъществи само ако оборудването, използвано от съответния национален парламент, отговаря на същите технически стандарти като системата на ЕП. Опитът подчертава значението на провеждането на технически тестове на административно равнище преди видеоконференцията с даден национален парламент да бъде планирана в по-големи подробности.

Ето защо през есента на 2013 г. службите на ЕП започнаха техническо проучване сред националните парламенти за събирането на актуална информация относно тяхното оборудване за видеоконферентна връзка. В началото на 2014 г. резултатите бяха споделени с всички национални парламенти, което следва да улесни организирането на видеоконференции в бъдеще.

5. „Механизъм за ранно предупреждение“ – Протокол №2 към Договора от Лисабон

Едно от най-значимите събития в правната архитектура на ЕС през последните години е прилагането на Протокол № 2 към Договора от Лисабон. Протоколът дава на националните парламенти правото да упражняват контрол върху проектите на законодателни актове на ЕС, които не попадат в обхвата на изключителна компетентност на Европейския съюз, и да се противопоставят на тяхното приемане, ако считат, че не е спазен принципът на субсидиарност. Протоколът предвижда процедура за задължително преразглеждане от издаващата институция, която обикновено е Комисията, на законодателното предложение, когато броят на получените мотивирани становища надвишава определените стойности⁸. Предвиждат се две процедури, известни като „жълт „и „оранжев“ картон (в последния случай задълженията са по-строги).

Този „механизъм за ранно предупреждение“ доведе до промени в работните методи на Европейския парламент, включително изменения в неговия Правилник за дейността. От своя страна, националните парламенти използваха тази възможност, за да упражняват контрол не само по отношение на аспектите, свързани с принципа на субсидиарност, но и на редица други въпроси, включително по същността на законодателните предложения. За това свидетелства и фактът, че от 1546-те документа, получени от националните парламенти от влизането в сила на протокола до края на декември 2013 г. (относно общо 439 законодателни актове, изпратени до НП за контрол), само 276 са „мотивирани становища“, т.е. документи, които се противопоставят на приемането на законодателен акт въз основа на предполагаемо нарушение на принципа на субсидиарност. Останалите 1270 са това, което наричаме „принос“ и разглеждат всякакви видове други въпроси.

За 2013 г. в частност, бяха изпратени 87 мотивирани становища по отношение на 115 проекта на законодателни актове, предоставени за парламентарен контрол. Националните парламенти изпратиха 226 документа с допълнителен принос. Това е сравнимо с 71-те мотивирани становища и 221 становища с допълнителен принос,

⁸ Една трета от националните парламенти са гласували против предложение, или една четвърт – когато става дума за въпроси в областта на вътрешните работи и правосъдието.

които бяха представени през 2012 г. във връзка с 79 проекта на законодателни актове, попадащи в обхвата на Протокол № 2 през съответната година. Ето защо може да се наблюдава леко намаляване в относително изражение между двете години, макар и в абсолютни стойности размерът на мотивираните становища и документите с допълнителен принос през 2013 г. да е по-висок от този за 2012.

6. Инструменти за обмен на информация и изграждане на контакти

6.1 Междупарламентарен обмен на информация за ЕС - IPEX

Платформата за междупарламентарен обмен на информация за ЕС (IPEX) бе създадена в отговор на препоръка от Конференцията на председателите на парламенти от ЕС (EUSC) в Рим през 2000 г. и бе официално открита на конференцията на председателите на парламенти от ЕС в Копенхаген през 2006 г. Оттогава националните парламенти в ЕС, Европейския парламент, както и държавите кандидатки дават своя принос като въвеждат информация по въпроси, свързани с ЕС. На 1 юли 2011 г., след влизането в сила на Договора от Лисабон през декември 2009 г., бе стартиран обновеният интернет сайт, за да отговори на новите предизвикателства.

През 2013 г. бяха разработени нови функции на IPEX: бяха създадени в две нови подстраници на страницата на EUSC за архивиране на всички документи, свързани с новите междупарламентарни конференции, създадени от Конференцията на председателите на парламенти от ЕС на нейните заседания във Варшава и в Никозия 2012 и 2013.

През последните две години, IPEX бе адаптирана да получава документи посредством новата платформа за комуникация на Европейската комисия, наречена eTrustEx. Тази нова платформа започна да функционира пълноценно в края на август 2013 г. и IPEX, заедно с националните парламенти, бе първият получател на документите, изпращани от Европейската комисия, чрез този нов и сигурен канали за комуникация. През октомври 2013 г. Европейската комисия отговори на искането на IPEX да получава всички онези документи, които дотогава бяха изпращани единствено на Съвета; в резултат на това Европейският парламент вече също получава пряко съответните документи. IPEX включи и Хърватия сред участващите парламенти, а хърватският стана 24-ия език за навигация навреме за присъединяването на 1 юли 2013 г.

Когато мотивираните становища на националните парламенти доведоха до втори „жълт картон“ в края на октомври 2013 г., това стана бързо всеизвестно, също така благодарение на навременното качване на мотивираните становища, представени от националните парламенти, на платформата IPEX. Един фактор, който допринесе за това, бе е и наличието на английски превод на съответните документи. Това се превръща в обща характеристика във все по-голяма степен.

През 2013 г. броят на новините за събития и теми, свързани с ЕС, в раздела „Новини“ на уебсайта, публикувани от националните парламенти нарасна, с което се допринесе за обмяната на информация, свързана не само с парламентарния контрол.

6.2. Европейски център за парламентарни проучвания и документация – ЕЦППД

През 2013 г. в рамките на ЕЦППД, управляван съвместно от Европейския парламент и от Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, се включваха 65 парламентарни камари от 53 държави и европейски институции (включително 41 парламенти/камари в държавите членки на ЕС). 119 кореспонденти и заместник-кореспонденти представляват съответните парламенти в рамките на мрежа и допринасят за основните дейности на ЕЦППД, които се състоят в интензивен обмен на информация и най-добри практики.

Двеста петдесет и четири искания бяха отправени до мрежата и предизвикаха 6328 отговора, което и в двата случая е по-малко от стойностите през 2012 г. Това намаление се обяснява най-вероятно от факта, че институцията, внасяща най-голям брой искания, германският Бундестаг, бе в период на избори и следователно не внесе обичайния брой искания.

Европейският парламент отговори в 33 случая, което е по-малък брой, отколкото други парламенти, поради факта, че той реагира единствено на запитвания относно парламентарните практики и процедури. По-важното е, че Европейският парламент се възползва от членството си в мрежата и през 2013 г. внесе осем запитвания по искане на различните служби на Парламента. Две искания бяха във връзка с предстоящите избори за Европейски парламент и засягаха специфични въпроси, свързани с края на мандата на членовете на ЕП. Друго искане предостави данни относно имената на жените парламентаристи в Европа и значително допринесе за организирането на годишната среща на високо равнище за 2013 г. на световния форум „Жените в парламентите (WIP)“, проведена в Европейския парламент през ноември 2013 г. Чрез други искания, например това относно туристическите агенции и друго – относно външните отношения на парламентите, бяха събрани сравнителни данни за текущи проекти в администрацията на ЕП. Европейският парламент инвестира отново значителни бюджетни средства в подобряването и по-нататъшното развитие на уебсайта на ЕЦППД.

Резултатите и постиженията от последните години показват, че ЕЦППД е истински успех на междупарламентарното сътрудничество на равнището на парламентарните администрации. Информацията, разпространявана чрез мрежата, трудно може да се намери другаде. Семинарите предлагат форум за експерти в парламентите, за които обикновено е доста трудно да се срещнат със свои колеги за обмен на най-добри практики. Моделът на ЕЦППД е източник на вдъхновение за подобни проекти в целия свят, по-специално в Африка и Латинска Америка.

7. Тенденции в междупарламентарните отношения 2009—2014 г.

Еволюцията на развитието на отношенията между Европейския парламент и националните парламенти през последните пет години бяха водени от правните и институционални промени, въведени от Договора от Лисабон, включително разширения обхват на компетенциите на Европейския съюз, и се оформят в една среда, белязана от международната икономическа и парична криза. Кризата, в частност, предизвика значими нови правни и други промени на равнище ЕС. Много от тях обаче повдигат сериозни въпроси относно степента до която важни принципи за парламентаризма, като например принципите на отчетност и прозрачност, са защитени.

По-конкретно, новите механизми, създадени на равнище ЕС, по инициатива на изпълнителните органи (например Европейския механизъм за стабилност (ЕМС), маргинализират в значителна степен ролята на парламентите, включително Европейския парламент.

В този контекст напрежението между националните парламенти и органите на ЕС, включително Европейския парламент, е често очевидно, тъй като много от националните парламенти, макар и не всички, са дълбоко загрижени по отношение на впечатлението си, че губят традиционната си роля като израз на демократичната воля на хората. На фона на тези неблагоприятни икономически, социален и политически условия, въпреки това междупарламентарните отношения продължават да се развиват с цел да отговорят на стари и нови предизвикателства, да засилят способността на всеки парламент и на всички заедно да държат органите на изпълнителната власт отговорни за техните действия, да увеличат прозрачността, да насърчават диалога и обмена на най-добри практики, както и да се стремят да съчетаят своите различия. Могат да бъдат набелязани най-малко седем тенденции и те са открити по-долу.

Първата тенденция се отнася до засиленото официално участие на националните парламенти в рамките на институционалната структура на ЕС. Член 12 от ДЕС пояснява, че националните парламенти допринасят активно за доброто функциониране на Съюза. Този принцип е обоснован в Протокол № 2 към Договора от Лисабон, който предоставя на националните парламенти правомощия да разглеждат проектите на законодателни актове на ЕС, които не попадат в обхвата на изключителната компетентност на Съюза. При все това, въпреки факта, че протоколът откри начин националните парламенти да си сътрудничат с органите на ЕС по въпроси, простиращи се извън принципа на субсидиарност⁹, той не избяга от критиките. По-специално това критиците твърдят, че периодът за упражняване на парламентарен контрол (осем седмици), който е предоставен по протокола е недостатъчно и че отговорите на Комисията са били твърде общи и представени с голямо закъснение. Фактът, че досега националните парламенти са предизвикали само два случая на задължително преразглеждане („жълт картон“) посредством протокола, също бе предмет на критика.

От това би могло да се направи изводът, че, въпреки положените усилия, било то чрез Конференцията на комисиите по европейски въпроси (КОСАК), неофициални срещи или чрез по-активно неформално координиране на усилията чрез представители на техните администрации в ЕП, националните парламенти все още не са успели да установят помежду си ефективни форми на сътрудничество по Протокол № 2. Малкият брой жълти картони, обаче, може да се интерпретира и като доказателство за по-стриктно зачитане на принципа на субсидиарност от страна на Европейската комисия. Трето възможно тълкуване за малкия брой жълти карти е фактът, че не всички парламенти възприемат еднакво становище по дадено предложение за правни мерки. Особено интересно е да се отбележи, че дори в рамките на един и същи парламент, двете камари може да не са съгласни относно съответствието на дадено предложение с принципа на субсидиарност. Европейският парламент, от своя страна, заема досега по-скоро наблюдателна позиция, като се има предвид, че прилагането на протокола се отнася основно до Европейската комисия, която обикновено е инициращата институция. Въпреки това, на 4 февруари 2014 г. в резолюция на Парламента, приета

⁹ Това се потвърждава от факта, че почти 80 процента от писмените документи, внесени от националните парламенти във връзка с проекти на законодателни актове, попадащи в обхвата на Протокол № 2, не оспорват тяхната валидност от гледна точка на принципа на субсидиарност.

на пленарно заседание, се разглеждат изрично въпросът за субсидиарността и се изказват отново някои от основните критики, отправени по отношение на действието на протокола¹⁰.

Втората тенденция в областта на междупарламентарните отношения през последните пет години бе решенията за междупарламентарни „Конференции“ да се вземат посредством политическо споразумение в рамките на Конференцията на председателите на парламенти от ЕС). Значим пример е конференцията относно общата външна политика и политика на сигурност/Общата политика за сигурност и отбрана (ОВППС/ОПСО), която бе създадена от EUSC на нейното заседание във Варшава през април 2012 г. Според мнението на наблюдатели, междупарламентарната конференция за ОВППС и ОПСО се превръща сигурно в междупарламентарната платформа за контрол на политиката на ЕС в областта на външните работи, сигурността и отбраната, като се избягва създаването на нови структури или асамблеи. Посещавана редовно от над 100 членове на националните парламенти и от 16-членна делегация от ЕП, тя предоставя уникална възможност за междупарламентарен дебат с върховния представител на ЕС по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Комисията по ключови въпроси, свързани с външната политика. Наскоро, в Никозия през април 2013 г., EUSC постигна споразумение относно създаването и общите принципи, уреждащи организацията на конференцията въз основа на член 13 от Договора за стабилност, координация и управление (ДСКУ). И в двата случая, междупарламентарните форуми, създадени с помощта на EUSC, отразяват, от една страна, разширения обхват на дейности на европейско равнище по въпроси, които традиционно се регулират на национално равнище, а от друга — загрижеността на парламенти да участват в упражняването на отчетност и контрол върху тези дейности, чиито тласък до голяма степен се задава от изпълнителната власт.

Третата тенденция се състои в това, че средствата за междупарламентарно сътрудничество се предоставят от Договорите. Това е очевидно във включването на член 88 от ДФЕС, относно контрола на Европол. Това контрастира с традиционната ситуация, при която междупарламентарните заседания до голяма степен бяха организирани извън обхвата на законовата рамка, с изключение по-специално на КОСАК която е предвидена в член 10 от Протокол № 1 към Договора. Следва също да се отбележи, че тези средства за междупарламентарно сътрудничество възприемат една по-постоянна, редовна структура и често изискват обсъждания между различните парламенти относно техния обхват и условия. Приемането на регламент относно парламентарния контрол на Европол е предвидено изрично в член 88 от ДФЕС при използването на обикновената законодателна процедура. На конференцията на председателите на парламенти от ЕС в Стокхолм през 2010 г. и на конференцията в Брюксел през 2011 г., те постигнаха съгласие относно необходимостта от контрол върху Европол посредством междупарламентарен орган, който да обединява редовно представители на националните парламенти и на Европейския парламент. Следователно на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (LIBE) на ЕП след това беше възложено да организира редовни заседания за Европол със съответните комисии на националните парламенти. В съответствие с това от 2010 г. насам, комисия LIBE организира годишни заседания на междупарламентарните

¹⁰ Резолюция на Европейския парламент от 4 февруари 2014 г. относно „Регулаторна пригодност на ЕС, субсидиарност и пропорционалност — 19-ти доклад относно „по-доброто законотворчество“ за 2011 година (2013/2077(INI)), точки 21-30.

комисии, последната от които на 14 ноември 2013 г., на тема разпоредбите относно парламентарния контрол на дейностите на Европол. Този въпрос, заедно с други разпоредби от предложението относно Европол, е понастоящем предмет на преговори между Парламента и Съвета след приемането на позицията на Парламента на първо четене на 25 февруари 2014 г. В очакване на постигането на споразумение със Съвета, трябва да се отбележи, че това е първата област, в която междупарламентарно сътрудничество ще бъде регулирано посредством законодателството на ЕС. Силната ангажираност на EUSC в тези области сочи също така, че този орган ще продължи да бъде важен форум за дискусии по въпроси като демократична отчетност и управление, и катализатор за бъдещото развитие в областта на междупарламентарните отношения. По време на заседанието си през април 2014 г. във Вилнюс, EUSC разгледа отново „Междупарламентарното сътрудничество в пространството на свобода, сигурност и правосъдие“, което е показателно за желанието на EUSC да играе роля в областта на парламентарния контрол на Европол и в оценката на дейностите на Евроюст.

Четвъртата тенденция се отнася до факта, че значението на някои форми на междупарламентарно сътрудничество постепенно намалява. В частност броят на съвместните парламентарни заседания (СПЗ) и съвместни заседания на комисии (СЗК) намаля значително до такава степен, че от 2012 г. досега не са били организирани никакви СПЗ (за разлика от две годишно преди това). Тази тенденция отразява отчасти някои съществени организационни трудности, които намаляват желанието за тях, и отчасти факта, че — особено по отношение на СПЗ — те имат ограничено пряко въздействие върху текущата парламентарна дейност и са по-подходящи за по-обща обсъждания¹¹.

Пета и по-скоро свързана тенденция е, че е необходимо да се обсъди бъдещето на някои съществуващи форуми за междупарламентарните отношения. КОСАК е органът, който може да бъде цитиран като явен пример в това отношение. През есента на 2013 г. КОСАК отбеляза своята 50-а двугодишна среща. Макар и ролята на КОСАК, установена в нейния правилник, е да бъде „орган за обмен на информация и най-добри практики между парламентите в Европейския съюз, по-конкретно по практическите аспекти на парламентарния контрол“¹², през последните пет години обсъжданията в рамките на заседанията на КОСАК бяха доминирани от представители на национални и европейски изпълнителни органи. Те представляваха около 60 процента от основните оратори. В същото време по-малко от 30 процента от ораторите бяха от парламентарната сфера.¹³ На всичките девет заседания на КОСАК, от шведското председателство (2009 г.) до литовското председателство (2013 г.), само 16 процента от дебатите бяха от чисто междупарламентарно естество, докато при 63% от дебатите сред избраните основни оратори имаше единствено представители на изпълнителните органи (европейски или национални) без участието на парламентарни членове. Това е

¹¹ Може да се припомни, че СПЗ бяха установени в резултат на отхвърлянето на проекта за Европейска конституция като средство да се даде нов тласък на дебата за европейската интеграция.

¹² Правилник за дейността на КОСАК, член 5. 2.

¹³ 21 членове на Европейската комисия, включително председателят Барозу (два пъти), и заместник-председателят Шефчович (10 пъти), председателят на Европейския съвет Херман ван Ромпюй (един път), върховният представител за Босна и Херцеговина (един път), и длъжностни лица на ЕС (два пъти), както и шестима министър-председатели, осемнадесет национални министри и едно национално длъжностно лице; 10 действащи членове на ЕП и двама бивши председатели на ЕП, както и 11 действащи членове на националните парламенти. Останалите оратори бяха трима млади граждани, петима представители на университети, институти, фондации и двама представители на предприемачеството (общо 10 оратори; 12 процента)..

повод да се зададе въпросът дали целите за обмен на информация и най-добри практики между парламентите, които се насърчават от Европейския парламент, остават в центъра на наскорошните действия в рамките на КОСАК. Изглежда обаче, че за много национални парламенти диалогът с представители на изпълнителната власт в рамките на Европейския съюз е съществена част от дейностите на КОСАК.

Участието на членове на ЕП от специализирани комисии в КОСАК не разреши основния проблем, състоящ се в изначалния състав на КОСАК като конференция на членовете на парламентарните комисии по европейските въпроси с общ подход, които поставят акцента на своя принос повече върху институционалните въпроси, отколкото върху (индивидуални, специализирани) политики. Също така може да се отбележи, че има тенденция обсъжданията между членовете на ЕП и представителите на националните парламенти относно конкретни области на политиката да бъдат провеждани извън рамките на КОСАК. В светлината на горепосоченото може да се отбележи, че понастоящем има тенденция целта за създаване на междупарламентарно пространство за дебати, поне по важни конкретни области на законодателните действия, да бъде реализирана по-скоро в рамките на отделни специализирани форуми, а не чрез КОСАК.

Нарастването на броя и значението на някои други форми на сътрудничество представлява шеста тенденция, противопоставяща се на предходните две тенденции. По-специално, в съответствие с препоръките от страна на ръководната група на ЕП за връзки с националните парламенти, броят на междупарламентарните заседания на комисии постоянно се увеличава.¹⁴ Като цяло около 60 междупарламентарни заседания на комисии бяха организирани от 2009 г. насам по голям брой въпроси. Освен това, отново в съответствие с препоръките на ръководната група, комисии понастоящем обсъждат предвидените междупарламентарни заседания на комисии шест месеца предварително и изпращат своите предложения за утвърждаване първо до Съвета на председателите на комисии и впоследствие до Председателския съвет.¹⁵ В съответствие с това график, изброяващ всички междупарламентарни събития, се публикува и се разпространява до всички национални парламенти. Целият процес на предварително разглеждане и утвърждаване на планираните междупарламентарни заседания на комисии има за цел да се подобри координацията на междупарламентарните дейности и да се избегне дублирането. За тази цел този график включва също и междупарламентарните дейности на парламента, осигуряващ председателството.¹⁶ При все това, трябва да се отбележи, че съществуват значителни различия между комисии на ЕП в областта на междупарламентарните заседания на комисии. Докато, например, някои комисии организират ежегодно едно или повече междупарламентарни заседания на комисии, други не са организирани нито едно такова през последните пет години. Нещо повече, въпреки общото отдаване на предпочитание към междупарламентарните заседания на комисии, данни от въпросници и вътрешни проучвания относно тези заседания също така посочват необходимостта от постоянно обсъждане на тяхната форма, съдържание и график.

¹⁴ Ръководна група за връзки с националните парламенти: „Препоръки до Председателския съвет“, препоръка 3.

¹⁵ Пак там, препоръка 1.

¹⁶ Преглед на междупарламентарните дейности на парламентите, осигуряващи председателството, може да се получи на: www.IPEX.eu.

Оказва се, например, че „универсалният“ подход, следван досега по отношение на междупарламентарните заседания на комисии, не може повече да служи по най-добрия начин на интересите на отделните комисии. В тази връзка забележително развитие през последните години представлява организирането на заседания само на председателите на комисии. Някои комисии като комисията по икономически и парични въпроси и комисията по външни работи проведоха такива заседания с оглед на по-целенасочена дискусия. Действително, изглежда, че бъдещето на междупарламентарните заседания на комисии е да се премине към по-диверсифицирани форми, в съответствие с потребностите и целите на всяка комисия организатор .

И последната тенденция, която се наблюдава, се отнася до нарастващото значение на технологиите в областта на междупарламентарните отношения. Видеоконференциите, например, са от все по-голямо значение като средство за провеждането на междупарламентарни заседания и предлагат значителни предимства по отношение на разходите и времето за пътуване. Нещо повече, мрежата IPeX беше напълно обновена и вече е достъпна на всичките 24 официални езика на ЕС, като предлага надеждна платформа за своевременен обмен на информация. Взаимовръзката на технологиите с традиционните и новите средства за междупарламентарни връзки е очевидна, наред с другото, по отношение на такива форуми като Конференцията на председателите на парламенти от ЕС, конференциите по въпросите на ОВППС/ОПСО и относно член 13 от Договора за стабилност, на които IPeX посвети специални страници, където са публикувани всички съответни документи. В допълнение, IPeX е от основно значение за прилагането на Протокол № 2, служейки за основна платформа на наличната информация на различните етапи на парламентарен контрол във всеки парламент/камара на държава – членка на ЕС, заедно със съответните документи, включително мотивирани становища и предложения. И по отношение на Европейския център за парламентарни проучвания и документация (ЕЦППД) технологиите доведоха до значителни подобрения. Благодарение на финансовите инвестиции на Европейския парламент, уебсайтът на ЕЦППД се превърна в централната платформа за обмен и съхранение на сравнителна информация относно парламентарните практики. Електронен работен процес помага за гладкото организиране на предаването на запитвания и отговори и се приема изцяло от всички участници в мрежата. Мощен инструмент за търсене дава възможност за по-добро използване на базата данни от знания, за да се печели време, да се избягва дублирането на работа и накрая, за да се осигури най-добър достъп до информация. Всички тези примери показват потенциала на технологиите за улесняване на междупарламентарното сътрудничество в много отношения.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ГОДИШНИЯ ДОКЛАД ЗА **2013 г.**

- I. Заседания на КОСАК – теми и основни оратори
- II. Междупарламентарните заседания на комисии и други междупарламентарни заседания
- III. Двустранни посещения (включително видеоконференции)
- IV. Данни за Механизма за ранно предупреждение
- V. Европейски център за парламентарни проучвания и документация: Списък на исканията за сравнителна информация, внесени от ЕП & Списък на семинарите и задължителните заседания

ПРИЛОЖЕНИЕ 1 – Заседания на КОСАК – теми и основни оратори

СЪБИТИЕ	ТЕМИ	ОСНОВНИ ОРАТОРИ/УЧАСТНИЦИ
Заседания на председателите на КОСАК, 27–28 януари 2013 г. Дъблин	<ul style="list-style-type: none"> • Приоритети на ирландското председателство на Съвета на Европейския съюз • Бъдещето на Европа: към постигане на действителен Икономически и паричен съюз 	<ul style="list-style-type: none"> • Г-н Брендън Хаулин, член на долната камара на парламента на Ирландия, министър на публичните разходи и реформите • Г-н Марош Шефчович, заместник-председател на Европейската комисия, отговарящ за междуинституционалните отношения и администрацията
КОСАК XLIX (пленарно заседание) 23-25 юни 2013 г., Дъблин	<ul style="list-style-type: none"> • Оценка и поглед към бъдещето • Бъдещето на европейската интеграция • Постигане на резултати в областта на развитието • Европейско бъдеще за младите граждани • Разширяване и политика на съседство — запазване на импулса 	<ul style="list-style-type: none"> • Г-н Енда КЕНИ, член на долната камара на парламента на Ирландия, министър-председател на Ирландия • Г-н Херман ДЕ КРОО, бивш председател на белгийската Камара на представителите, и г-н Брендън Халиган, председател на Института по международни и европейски въпроси • Тематична дискусия с д-р Мо ИБРАХИМ, председател на фондация „Мо Ибрахим“, г-жа Мишел СТРИФЛЕР, заместник-председател на комисията по развитие на Европейския парламент, и г-н Бари Андрюс, главен изпълнителен директор на GOAL • Г-н Руайри КУИН, член на долната камара на парламента на Ирландия, министър на образованието и уменията, и изказвания на трима млади европейски граждани: Невин ЙОЗТОП (Турция), Рейчъл КРИЙВИ (Ирландия), Мариета ХЕРФОРТ (Унгария) • Г-н Валентин ИНЦКО, върховен представител за Босна и Херцеговина, и г-н Ерван ФУЕРЕ, асоцииран старши научен сътрудник, Център за европейски политологически изследвания, Брюксел, първи отговарящ оратор: г-н Мигел Анхел МАРТИНЕС, заместник-председател на Европейския парламент
Заседания на председателите на КОСАК,	<ul style="list-style-type: none"> • Приоритети на литовското председателство на Съвета на Европейския съюз 	<ul style="list-style-type: none"> • Г-н Линас ЛИНКЕВИЧИОС, министър на външните работи на Република Литва

<p>7 – 8 юли 2013 г. Вилнюс</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Към политически и икономически съюз: следващи стъпки 	<ul style="list-style-type: none"> • Г-н Марош ШЕФЧОВИЧ, заместник-председател на Европейската комисия, отговарящ за междуинституционалните отношения и администрацията
<p>L заседание на КОСАК (пленарно заседание) 27-29 октомври 2013 г. Вилнюс</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Литовско председателството на Съвета на Европейския съюз - актуално състояние • За юбилейното петдесето заседание на КОСАК — принос на КОСАК за укрепване на междупарламентарното сътрудничество в Европейския съюз • Изборите за Европейски парламент през 2014 г.: Платформа за дебат относно бъдещето на ЕС с неговите граждани • Парламентарната дипломация — ЕП-Украйна — работа по конкретен случай • Прилагане на стратегията „Европа 2020“ • Демократичната легитимност в ЕС и ролята на парламентите на държавите — членки на ЕС • Програма в областта на цифровите технологии: предизвикателства и перспективи: Кибернетична сигурност - ползи за предприятията 	<ul style="list-style-type: none"> • Н.Пр. Алгирдас БУТКЯВИЧИУС, министър-председател на Република Литва • Г-н Лоран ФАБИУС, министър на външните работи на Република Франция • Г-н Пат КОКС, бивш председател на Европейския парламент, и г-н Андрю ДЪФ, член на комисията по конституционни въпроси на Европейския парламент, докладчик относно подобряване на практическите условия на провеждане на изборите за Европейски парламент през 2014 г. • Г-н Пат КОКС, бивш председател на Европейския парламент • Г-н Марош ШЕФКОВИЧ, заместник-председател на Европейската комисия, отговарящ за междуинституционалните отношения и администрацията, и г-жа Перванш БЕРЕС, председател на комисията по заетост и социални въпроси на Европейския парламент • Г-жа Ева КИЕР ХАНСЕН, председател на комисията по европейски въпроси на датския парламент, г-н Доминик ХАНИГЪН, председател на съвместната комисия по европейски въпроси в ирландския парламент (Oireachtas), и г-н Ханс-Герт ПЪОТЕРИНГ, бивш председател на Европейския парламент, член на Европейския парламент • Г-н Рудолф Петер РОЙ, началник на отдел „Политика на сигурност и санкции“ на Европейската служба за външна дейност, и г-н Иля ЛАУРС, главен изпълнителен директор на GetJar, носител на наградата „Европейски мениджър“ за 2011 г., връчена от „European Business Press“ (ЕВР)

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Междупарламентарни заседания на комисии на ЕТ с националните парламенти в Брюксел & други междупарламентарни заседания (*) Статистическа информация за 2013 г.

(*) (*) всички събития са междупарламентарни заседания на комисии, освен ако не е посочено друго.

<u>Комисия</u>	<u>Събитие</u>	<u>Дата</u>	<u>Национални парламенти</u>			<u>ЕП</u>
			<u>Парламентарни членове</u>	<u>Национален парламент</u>	<u>Камара</u>	<u>Членове на ЕП</u>
<i>JURI</i>	<u>Работен семинар</u> на тема: Гражданско право и правосъдие: „Имат ли гражданите на ЕС свобода на движение?“	23 януари	8	7	7	8
<i>ECON/BUDG/EMPL</i>	Парламентарна седмица в рамките на Европейския семестър	28-30 януари	100	26	33	70
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Размяна на мнения</u> с министрите на външните работи Карл Билд & Радослав Шикорски: Към Европейска глобална стратегия:	21 февруари	15	12	13	35
<i>FEMM</i>	Междупарламентарно заседание на комисии на тема „Отговорът от страна на жените на кризата“	7 март	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
<i>ENVI</i>	Междупарламентарно заседание на комисии на тема „Равнопоставено и ефективно прилагане на правото на ЕС в областта на околната среда: защо това не е факт?“	26 март	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
<i>DEVE</i>	Междупарламентарно заседание на комисии на тема „Съгласуваност на политиките за развитие: как Европейският парламент и националните парламенти могат да работят заедно?“	23 април	28 + 1 HR + 2 NO	1 +1NR	18 +1HR +1NO	8
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Размяна на мнения</u> относно: „Бъдещето на европейската отбрана: перспектива за НАТО“ и конференция на тема „Разбиране на политическия ислям: мнения от извора“	6-7 май	7	7	6	39

**Междупарламентарни заседания на комисиите на ЕП с националните парламенти в Брюксел
& други междупарламентарни заседания (*)
Статистическа информация за 2013 г.**

(*) (*) всички събития са междупарламентарни заседания на комисиите, освен ако не е посочено друго.

<u>Комисия</u>	<u>Събитие</u>	<u>Дата</u>	<u>Национални парламенти</u>			<u>ЕП</u>
			<u>Парламентарни членове</u>	<u>Национален парламент</u>	<u>Камара</u>	<u>Членове на ЕП</u>
CRIM	Междупарламентарно заседание на комисиите на тема „Борба с организираната престъпност, корупцията и изпирането на пари“	7 май	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
JURI/FEMM	<u>Размяна на мнения</u> Подобряване на баланса между половете сред директорите без изпълнителни функции на дружествата, регистрирани за борсова търговия	19 юни	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8
LIBE/JURI	Междупарламентарно заседание на комисиите на тема „Създаване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие: актуално състояние на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси“	20 юни	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28
JURI	<u>Работен семинар</u> на тема: „Предложението за общо европейско право за продажбите: перспективи“	10 юли	7	6	6	6
ECON	<u>Размяна на мнения</u> „Цикълът на Европейския семестър през 2013 г.“	17 септември	14	12	12	20
AFET/DROI	Междупарламентарно заседание на комисиите на тема „Прилагането на стратегическата рамка на ЕС и плана за действие относно правата на човека и демокрацията“	25 септември	19	12	13	18
AFET/SEDE	<u>Заседание, открито за председателите на съответните комисиите на парламенти на държавите — членки на ЕС</u> „Бъдещето на европейската отбрана“	5 ноември	14	10	9	25

**Междупарламентарни заседания на комисии на ЕП с националните парламенти в Брюксел
& други междупарламентарни заседания (*)
Статистическа информация за 2013 г.**

(*) (*) всички събития са междупарламентарни заседания на комисии, освен ако не е посочено друго.

<u>Комисия</u>	<u>Събитие</u>	<u>Дата</u>	<u>Национални парламенти</u>			<u>ЕП</u>
			<u>Парламентарни членове</u>	<u>Национален парламент</u>	<u>Камера</u>	<u>Членове на ЕП</u>
CONT	Междупарламентарно заседание на комисии на тема „Към по-добро разходване на средствата — модели за парламентарен контрол над разходите“	14 ноември	18	13	13	8
LIBE	<u>Заседание, открито за председателите на съответните комисии на парламентите на държавите — членки на ЕС</u> Агенция на Европейския съюз за сътрудничество и обучение в областта на правоприлагането (Европол) и отмяна на решения № 2009/371/ПВР и 2005/681/ПВР	14 ноември	7	6	6	43
REGI	Междупарламентарно заседание на комисията на тема „Към продуктивни инвестиции за растеж и сближаване чрез подобряване на взаимодействието между местно, национално и европейско равнище за осъществяване на стратегията „ЕС 2020“.	27 ноември	25	15	15	21
ITRE	<u>Съвместно заседание на комисиите</u> на тема „Вътрешният енергиен пазар на ЕС за 21-ви век“	17 декември	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 +NO+TR+XK	18 +NO+TR +XK	60
<u>ОБЩО</u>	<u>18 междупарламентарни заседания</u>		<u>404 + 23</u>			

**Междупарламентарни заседания на ЕП с националните парламенти
& други междупарламентарни заседания (*) в Брюксел
Статистическа информация за 2014 г.**

(*) (*) всички събития са междупарламентарни заседания на комисии, освен ако не е посочено друго.

<u>Комисия</u>	<u>Събитие</u>	<u>Дата</u>	<u>Национални парламенти</u>			<u>ЕП</u>
			<u>Парламентарни членове</u>	<u>Национален парламент</u>	<u>Камара</u>	<u>Членове на ЕП</u>
ECON/BUDG/EMPL	<u>Европейска парламентарна седмица</u> Междупарламентарна конференция относно икономическото управление на Европейския съюз (член 13 от Договора за стабилност) Циклите на Европейския семестър за 2013 г. и 2014 г.	20-22 януари	136	28	41	58
	<u>Парламентарен форум</u> Организиран от Мигел Анхел Мартинес и Отмар Карас, заместник-председатели „Парламентите в ЕС в контекста на глобалното управление“	18 февруари	28	15	16	8
FEMM	Междупарламентарно заседание на комисии на тема „Предотвратяване на насилието срещу жени — предизвикателство за всички“	5 март	34	20	22	8
LIBE	<u>Съвместно заседание на комисии</u> на тема „Бъдещи приоритети в областта на гражданските свободи, правосъдието и вътрешните работи“.	19 март	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>ОБЩО</u>	<u>4 междупарламентарни заседания</u>		<u>235 + 6</u>			

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ГЕНЕРАЛНА ДИРЕКЦИЯ ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО — Връзки с националните парламенти

Отдел за провеждането на диалог в областта на законодателството — Отдел за институционално сътрудничество

Двустранни посещения — 2013 г.

<u>Дата</u>	<u>Държава/ Камара</u>	<u>Комисия / други</u>	<u>Вид на посещението</u>
Януари/февруари			
22 януари	UK - House of Lords	Подкомисия В: посещение ЕСВД в Брюксел	Работно посещение на парламентарни членове
23 януари	UK - House of Lords	Подкомисия Г Проучвания в областта на енергетиката	Работно посещение на парламентарни членове
28 януари	UK - IE	Комисия по европейските въпроси на британско-ирландската парламентарна асамблея	Работно посещение на парламентарни членове
30 януари	UK - House of Lords	Подкомисии Д и Е Проучване относно Протокол 36	Работно посещение на парламентарни членове
31 януари	UK - House of Commons	Специална комисия за публичната администрация	Работно посещение на парламентарни членове
март/април			
4-5 март	FI - Eduskunta	Делегация на Разширената комисия на парламента на Финландия	Работно посещение на парламентарни членове
4-5 март	LT- Seimas	Комисия по европейски въпроси & Комисия по външни работи	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
7-8 март	LT- Seimas	Посещение преди поемането на председателството	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
18-19 март	LT- Seimas	Посещение преди поемането на председателството	ECON, BUDG
9 април	FR - Assemblée Nationale	Член на комисията по европейски въпроси	Работно посещение на парламентарни членове
22 април	IE - Oireachtas	Делегация от съвместната комисия по външни работи и търговия	Работно посещение на парламентарни членове
май/юни			
13 май	UK - House of Commons	Комисия за контрол по европейските въпроси	Работно посещение на парламентарни членове
14-16 май	EE - Riigikogu	Делегация на длъжностни лица	Проучвателно посещение
27 май	NL - Tweede Kamer	Комисия по здравеопазването	Членове на ENVI
30 май	UK - House of Commons	Делегация на длъжностни лица	Проучвателно посещение
25 юни	UK - House of Commons	Специална комисия за транспорта	Работно посещение на парламентарни членове
26 юни	Nordic Council	Комисия по социалните въпроси	Работно посещение на членовете

27 юни	UK - House of Commons	Делегация на длъжностни лица	ENVI, ITRE
юли/август			
септември/октомври			
24 септември	PL - Senat	Председатели членове на 14 комисии	ITRE и LIBE
24-25 септември	SE - Riksdag	Делегация на длъжностни лица	Срещи с длъжностни лица от комисии на ЕП
25-26 септември	LV - Saeima	Председател, генерален директор и други	Подготовка за латвийското председателство
26 септември	NL - Tweede Kamer	Проучвателно посещение	Работен обяд с членове на ЕП
2 октомври	UK - House of Lords	Комисия за икономически и финансови въпроси на ЕС	Работно посещение на парламентарни членове
2 октомври	RO - Camera Deputatilor	Председател на Камарата на депутатите	Среща с члена на ЕП г-н Ханес Свобода
14 октомври	NL - Tweede Kamer	Сътрудници на комисии	Срещи с Маритје Схаке, член на ЕП, и с длъжностни лица
14 октомври	Nordic Council	Делегация	Работно посещение на парламентарни членове
15 октомври	IT - Senato della Repubblica	Делегация на сенатори	Работно посещение на парламентарни членове
17 октомври	FR - Assemblée Nationale	Член на комисията по европейски въпроси	Работно посещение на парламентарни членове относно нарушителите на функциите на ендокринната система
17 октомври	UK - House of Commons	Комисия по въпросите на околната среда, продоволствието и въпросите, свързани със селските райони	Проучвателно посещение на длъжностни лица
17 октомври	UK - House of Lords	Подкомисии А, Б и Д	Работно посещение на парламентарни членове
30 октомври	FR - Sénat		LIBE, FEMM
ноември/декември			
4 ноември	UK - House of Lords	Външни отношения на ЕС Подкомисии	Работно посещение на парламентарни членове
4-5 ноември	DK - Folketing	Делегация на длъжностни лица	Проучвателно посещение
4-5 ноември	SE - Riksdag	Отдел за координация с ЕС	Работно посещение на парламентарни членове
7 ноември	UK - House of Commons	Комисия по въпросите на Уелс	Работно посещение на парламентарни членове
12 ноември	UK - House of Lords	Подкомисията по вътрешния пазар, инфраструктурата и заетостта	Работно посещение на парламентарни членове
13 ноември	UK - House of Commons & UK - House of Lords	Отдел за контрол и библиотека & Комисия на Камарата на лордовете по икономически въпроси	Проучвателно посещение на длъжностни лица

25 ноември	EE - Riigikogu	Комисия по европейски въпроси	Работно посещение на парламентарни членове
27 ноември	Nordic Council	Президиум на Северния съвет	Работно посещение на парламентарни членове
26 ноември	NL - Tweede Kamer	Управление на човешките ресурси	Обиколка с екскурзовод в ЕП
2 декември	AT Parliament	Отдел по европейски въпроси	Проучвателно посещение на длъжностни лица
3 декември	DK - Folketing	Делегация на длъжностни лица	Заседания на комисии
4 декември	ES - Cortes	Комисия по европейски въпроси, външни работи и икономически въпроси	Работно посещение на парламентарни членове

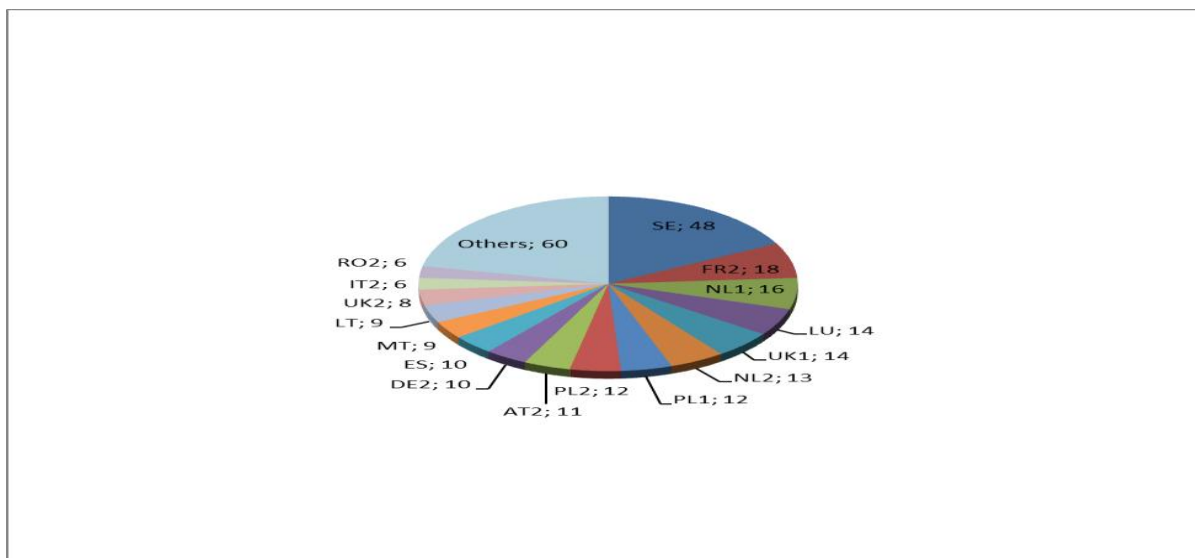
**СПИСЪК НА СЪКРАЩЕНИЯТА НА
НАЦИОНАЛНИТЕ ПАРЛАМЕНТИ/КАМАРИ,
ИЗПОЛЗВАНИ В ПРИЛОЖЕНИЕ IV**

AT1	Австрия	Nationalrat	IT1	Италия	Camera dei Deputati
AT2	Австрия	Bundesrat	IT2	Италия	Senato della Repubblica
BE1	Белгия	Chambre des Représentants	LV	Латвия	Saeima
BE2	Белгия	Sénat	LT	Литва	Seimas
BG	България	Narodno sabranie	LU	Люксембург	Chambre des Députés
CY	Кипър	Vouli ton Antiprosopon	MT	Малта	Kamra tad-Deputati
CZ1	Чешка република	Poslanecká sněmovna	NL1	Нидерландия	Tweede Kamer
CZ2	Чешка република	Senát	NL2	Нидерландия	Eerste Kamer
HR	Хърватия	Hrvatski Sabor	PL1	Полша	Sejm
DK	Дания	Folketinget	PL2	Полша	Senat
EE	Естония	Riigikogu	PT	Португалия	Assembleia da República
FI	Финландия	Eduskunta	RO1	Румъния	Camera Deputaților
FR1	Франция	Assemblée nationale	RO2	Румъния	Senatul
FR2	Франция	Sénat	SK	Словашка република	Národná rada
DE1	Германия	Bundestag	SI1	Словения	Državni zbor
DE2	Германия	Bundesrat	SI2	Словения	Državni svet
EL	Гърция	Vouli ton Ellinon	ES	Испания	Congreso de los Diputados
HU	Унгария	Országgyűlés	ES	Испания	Senado
IE1	Ирландия	Dáil Éireann	SE	Швеция	Riksdagen
IE2	Ирландия	Seanad Éireann	UK1	Обединено кралство	House of Commons
			UK2	Обединено кралство	House of Lords

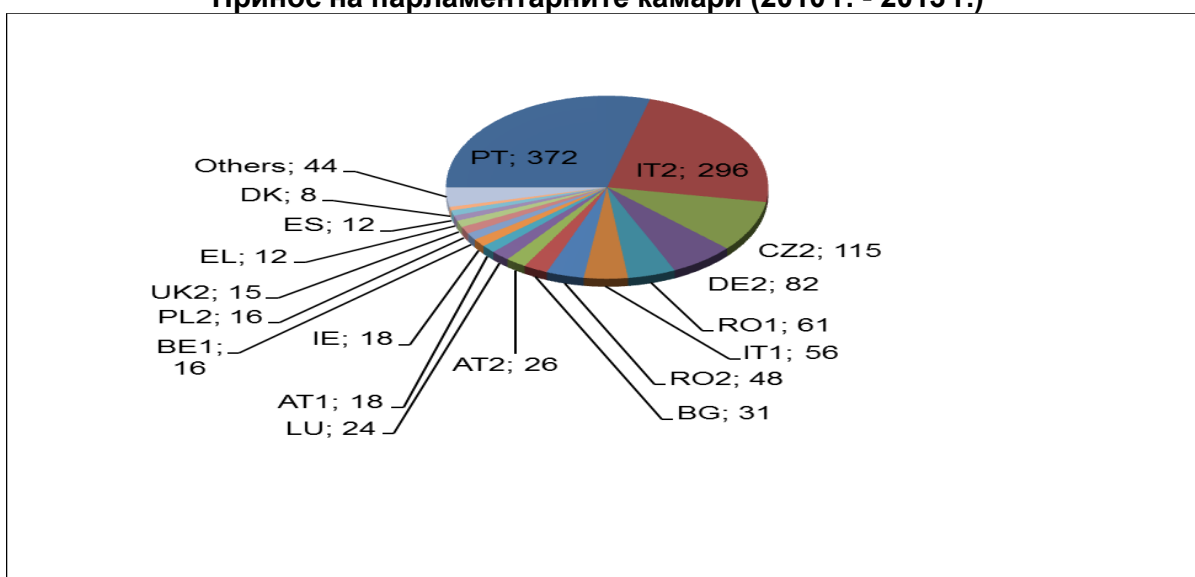
ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Данни за Механизма за ранно предупреждение

Мотивирани становища на парламентарните камари (2010 г. - 2013 г.)¹⁷

Принос на парламентарните камари (2010 г. - 2013 г.)¹⁸

¹⁷ Парламентите/камарите с пет или по-малко обосновани становища, обобщени в „Други“: 5 ROs: CY, IT1; 4 ROs: DK, RO1; 3 ROs: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2 ROs: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1 RO: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; 0 ROs: HR, SI2 (*= съвместно от двете камари).

¹⁸ Парламентите/камарите с пет или по-малко обосновани становища, обобщени в „Други“: 5 приноса: PL1; 4 приноса: CY; CZ1, EE, LT, UK1; 3 приноса: FR2, NL2; 2 приноса: FI, FR1, MT, NL1; 1 принос: BE2; DE1, HU, LV, SE; 0 приноса: HR, SI1, SI2, SK.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ЕЦППД

А. Въпроси, по които политическите органи и административните лужби на Европейския парламент са правили справки в мрежата на ЕЦППД през 2013 г. посредством искания за сравнителна информация:

- Офис обзавеждане и ИКТ оборудване за членовете на ЕП
- Външни отношения на парламентите
- Нарушение на принципа на субсидиарност в член 8 от Протокол № 2 от Договора от Лисабон — разпоредби, свързани с парламентите
- Правни задължения относно прекратяването на трудовите договори на сътрудници
- Имена на жени парламентаристи в ЕС
- Правила относно встъпването в длъжност като член на национален парламент
- Сравнение на одитните становища на върховните одитни институции в рамките на парламентарния контрол върху изпълнението на националните бюджети (понастоящем с документи)

Б. Семинари и задължителни заседания на Европейския център за парламентарни проучвания и документация през 2013 г.

Събитие	Място	Дата
Семинари през 2013 г.		
„Обмен на опит и решения за основаващ се на ИКТ парламент“	Баку	28-29 ноември
„Съвременни технологии за подпомагане на парламентарните дейности — традиции и предизвикателства“	Санкт Петербург	19-21 септември
„Нови фискални рамки“	Виена	20-21 юни
Процедури и практики за обсъждане и одобряване на дългосрочните национални стратегии в парламентите	Талин	30-31 май
„Парламентарните библиотеки и архиви и тяхната роля в защитата и опазването на историческото и културното наследство на съответната страна“	Париж	31 май – 1 юни
Семинар „Парл@менти в мрежата XI — осъществяване на цифров парламент“	Лондон	2-3 май
„Парламентарни изследвания и разнообразие на източниците на информация на разположение на членовете на ЕП“	Прага	3-5 април
Задължителни заседания през 2013 г.		
Годишна конференция на кореспондентите	Варшава	17-19 октомври
Заседание на изпълнителния комитет	Виена	12-13 септември
Заседание на изпълнителния комитет	Стокхолм	21-22 март

**Това е публикация на
Дирекция за връзки с националните парламенти,
Генерална дирекция за председателството
Европейски парламент
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>**